

omma hingē waewama, et sulle omma
laste surmast sūud olleks.

Menda rákis se arst, ning Jummal
parrako! feik, mis ta rákis, on kül tveks
sanud! Ma ollin tuim, ma ei lasknud
omma lastele need usi rubbisid süsti mit-
te panna. Núud tullid meie külasse
need suted rubbid ning Jummal parrako!
mo lapsed said neid ka, ja surrid feik
hirinsaste ja surevallega ðrra. Núud
hallijeb mo naene, ja nuttab kibbedaste
ning ðggab õje ja páwa ning küsib om-
mad lapsed minno kääest. Peale sedda
waewab ning piinab mind mo pahha
suddame tunnistus. Lapsita ollen minna
núud siin ma peal, mul ei olle sõbbro,
egga lusti tööd tehha, ma jádn mannaks,
kes rõttab mind toita ja mo eest hoost
konda, kes rõttab mo sumad surmas
finni panna?

Oh ma ollen waene õnneto mices! Oh,
kuulge mind, mo wennad, ja sage moist-
likuks! ãrge põlgage mitte ni suggust
head asja, fui se ue rubbi-panneinne
on. !Se ei olle tal kahuks, waid se
woib teie laste terwist ning rómo nende
párrast finnitada. Möttege ilka se peale,
mis Sirak omma tarkusse ramatusses
38 Peatükkis i salmisi tunni 4 salmisi
sadik nenda útleb: „Uueta arsti, nen-
„da fui kohhus on, ja omma tarwidus-
„seks, seest Issand on tedda ka lonud.
„Sest terveks teggeminne tulleb Issan-
„da kääest ja arst saab andid funninga
„kääest. Mis arst moistab, se üllendab
„tedda, ja suted issandad pannewad ted-
„da ümmels. Issand on arsti rõhud
„Ma seejä sonud, ja moistlik mices ei
„põlga neid mitte.“

Ma pean núud kül jubba omma hin-